

драгж-тж вашж странж, дохождате у нашж-тж, и
вый да са мжчите, и насъ срѣщу себе си да ра-
зядосвате; или кат' дохождате, защо не бývате по
умни?!...

Григорь (*скжсалз вѣче концы-ты*).

Ный... че ный... зерь ный...

Добра (*оше по сьрдито и като че ъж
гнусъ да говори*).

Вый... че вый сте, да ти кажж право-то, безъ
свѣсть, безъ срамъ и развалени хора. Що искашь
по много, кога владыка-та, такво-сь священно лице,
прави онова, кою-то у насъ най простый-тъ челѣкъ
не прави.

Григорь.

(*На умз-тз си*) Другъ пжтъ нѣма да ъж закачамъ.
(*На гласъ*) Че...

Добра.

Чекнжлъ, че пукнжлъ...

Понавене VII.

МАРГЮЛА, КЫРІАКА и ГОРНИ-ТИ.

Маргюла (*къмз Добрж*).

Какво си дошла тука, магарице? Не знайшь
ли, че азъ не могж да та търпжх прѣдъ очи-тъ си?
Изневидъ са скоро отъ тука.